

Sådan set 20/1-89

Hansen – Herren er nådig

MIN FAR HED HANSEN, min mors pigenavn er Kjær. Jeg fik begge navne som lille, men senere »købte« jeg en bindestreg og satte mit Hansen-navn lidt i skyggen. Men efter at jeg har lært lidt hebraisk, er jeg ikke så ked af mit Hansen-navn. Jeg har nemlig brug for det, som dette navn udtrykker.

Hansen. Søn af Hans. Det lyder pæredansk. Egentlig er Hans en kortform af Johannes og Johan. Med navnet Johannes er vi inde i den bibelske verden. Mit Hansen-navn kan føres tilbage til det bibelske navn Johannes. På hebraisk hedder det Jochanan. Og det har en betydning, nemlig: Herren er nådig! Eller: Herren har handlet nådigt!

Herren er nådig! Det er, hvad Hansen-navnet forkynder. Jens og Jensen gør i øvrigt det samme. For det kan også føres tilbage til Johannes. Om vi er klar over det eller ej, om vi kan li' det eller ej, så røber vi gennem mange af vore navne, at vi ikke blot har en kristen historie men også, at vore navne har jødiske rødder.

Stadig er det sådan, at efternavnet Jensen topper, og Hansen kommer ind på en flot tredjeplads, mens Nielsen kiler sig ind på andenpladsen blandt vore hyppigst benyttede efternavne her i landet.

SÅ HVIS den almindelige danske husmor bliver tiltalt eller omtalt med et »fru Jensen« af politikere eller forbrugerrådet, skal hun ikke være så ked af det. Med sit navn fortæller hun, hvem den levende Gud er, og hvordan han handler. Også mod personer idag, som bærer navne, der lyder pæredanske.

Mange af de hebraiske navne har mening. Undertiden er de bibelske navnes betydning forklaret i en fodnote i vores bibel. Og selv om vi måske ikke til daglig går og filosoferer over betydningen af vores navne, har de også ofte en mening. Det er jo egentlig

trist, hvis man hedder Hansen eller Jensen og så i øvrigt blæser på, at Gud er nådig. Det bliver selvfølgelig ikke meget bedre, hvis man hedder noget helt andet.

Op gennem middelalderen var Johannes det mest almindelige mandsnavn i den germanske kristenhed. Også i vort land. Ikke så underligt, når der både var en Johannes Døber, og en apostel Johannes at opkalde den nyfødte unge efter. Og slet ikke underligt, hvis forældrene var overbeviste om, at denne deres dejlige unge var en synder. Det er nemlig kun dem, der ved, at der er noget, der hedder synd, der har brug for en nådig Gud.

OG SÅ ER DER en række sammensætninger i ord, som indeholder navnet Hans. Der er *Klodshans*. Sådan er jeg jo også. Nogle gange går det »bare« ud over mig selv, andre gange får det skæbnesvangre konsekvenser for mit medmenneske, når jeg klodser i det. Jeg er en *Pralhans*, som alt for ofte tager æren fra Gud. Jeg er en *Smalhans*, som lukker min penges pung og mit hjerte for dem, der er i nød. Men den største *Dumrian* – Jan kan nemlig også føres tilbage til Johannes – er jeg dog, hvis jeg tror, at den nådige Gud vil tage livet fra mig.

Herren er nådig og rig på barmhjertighed. Han kan li' os for Jesu skyld.

Jeg kan godt li', at jeg hedder Hansen. For jeg tør ikke leve mit liv eller dø min død uden denne nåde.

